

President, estimeu el vostre país?
 —Aquesta pregunta és simple i evident. Per descomptat. Estimar d'on vénis és humà. Però no es tracta només d'una relació emocional. També es tracta del que tu, com a persona, pots fer per casa teva, especialment quan ocupes una posició d'autoritat. Això es fa especialment evident en temps de crisi. Ara mateix, en un moment en què he de protegir el meu país, sento en quina mesura l'estimo.

—**Si fóssiu un autèntic patriota, deixaríeu el càrrec i aplanaríeu el camí a les negociacions per a un govern interí o per a un alto el foc amb l'oposició armada.**

—El poble siríà decidirà el meu destí. Aquesta qüestió no la poden decidir terceres parts. Qui són aquestes faccions? A qui representen? Al poble siríà? A una part del poble siríà? Si és el cas, anem a les urnes.

—**Esteu preparat per a presentar-vos a les eleccions?**

—El meu segon mandat s'acabarà l'agost vinent. Dos mesos abans celebrarem les eleccions presidencials. Encara no puc decidir si m'hi presentaré. Encara és d'hora, perquè cal sondejar l'estat d'ànim i la voluntat del poble. Si ja no tinc la voluntat del poble darrere meu, no m'hi presentaré.

—**Així que realment considereu renunciar al poder?**

—Tant si ho contemplo com si no, és decisió del poble, perquè aquest és el seu país. No és només el meu país.

—**Però vos sou el motiu de la revolució. El poble vol desfer-se de la corrupció i el despotisme. Demanen una democràcia real i l'oposició creu que això només serà possible si dimiteu.**

—Una vegada més, quan es parla de faccions, ja siguin de l'oposició o de partidaris meus, cal fer-se preguntes: a qui representen? A ells mateixos o al país que els va fer? Parlen de part dels Estats Units, el Regne Unit, França, l'Aràbia Saudita i Qatar? En aquest punt, la meua resposta ha de ser franca i directa. Aquest conflicte s'ha traslladat al nostre país des de l'estranger. Aquesta gent viu fora, en hotels de cinc estrelles i diuen i fan el que

“El conflicte s’ha dut a Síria des de l’estranger”

En una entrevista amb ‘Der Spiegel’, el president de Síria, Baixar al-Assad, nega que hagi utilitzat armes químiques, afirma que els instigadors del conflicte són estrangers que viuen en hotels de cinc estrelles i opina que tot Occident confia més en la paraula d'Al-Qaida que en la seva.

aquests països els diuen que han de fer. Però no tenen cap base a Síria.

—**Poseu en dubte que teniu una forta oposició al vostre país?**

—Això és normal. Si no hi hagués oposició, voldria dir que tothom em dóna suport, i això és impossible.

—**No som els únics que qüestionem la vostra legitimitat. “Un líder que massacra els seus ciutadans i gaseja nens fins a la mort no pot recuperar la legitimitat per a dirigir un país greument fracturat”, va dir a finals de setembre el president Obama a**

Nota de l'editor: Aquesta és la versió de l'entrevista amb el president siríà que va aparèixer a l'edició del dilluns 7 d'octubre de Der Spiegel. El mateix dia, l'agència estatal de notícies siriana Sana havia publicat la seva pròpia versió de l'entrevista. Hi ha petites diferències que reflecteixen els canvis realitzats pels nostres revisors de dades.

l'Assemblea General de les Nacions Unides.

—En primer lloc, parleu sobre el president dels Estats Units, no del president de Síria, així que ell només pot parlar del seu país. No és legítim que ell jutgi Síria. No té el dret de dir al poble siríà qui ha de ser el seu president. En segon lloc, el que diu no té res a veure amb la realitat. Ha dit el mateix, que el president ha de dimitir,

durant un any i mig. Ha passat res? No ha passat res.

—Des del nostre punt de vista, més aviat sou vós qui ignora la realitat. Si dimitíssiu, estalviaríeu molt de patiment al vostre poble.

—El problema no és el president. Què té a veure la matança d'innocents, les explosions i el terrorisme que Al-Qaida està portant al país, amb el fet que jo en sigui el president?

—Té a veure amb el president perquè les vostres tropes i els vostres serveis d'intel·ligència són responsables d'una part d'aquests horrors. Aquesta és la vostra responsabilitat.

—D'entrada, la nostra decisió va ser respondre a les demandes dels manifestants, tot i que no van ser manifestacions veritablement pacífiques des del principi. Vam perdre soldats i policies durant les primeres setmanes. No obstant això, un comitè va canviar la constitució per reflectir les peticions dels manifestants, i més tard hi va haver un referèndum. Però també hem de lluitar contra el terrorisme per defensar el nostre país. He de reconèixer que es van cometre errors durant l'execució d'aquesta decisió.

—Les víctimes de les primeres protestes a Daraa, on va començar la insurgència, eren sobretot manifestants contra els quals es va carregar i disparar. Aquesta duresa va ser un error per part del vostre règim.

—Quan es posa alguna cosa en pràctica es cometem errors. Som humans.

—Aleshores admeteu que la duresa contra els manifestants va ser un error?

—Hi va haver errors personals a nivell individual. Tots cometem errors. Fins i tot un president comet errors. Però encara que hi hagués errors en l'execució, les nostres decisions eren les correctes.

—La massacre de Houla també va ser el resultat d'errors a escala individual?

—Els rebels van atacar els residents del poble, en cap cas el govern o els seus simpatitzants. Això és exactament el que va passar. Ningú no té proves en contra d'això. El que va passar en realitat és que qui va morir eren els nostres partidaris, i us puc donar els noms de les famílies de les víctimes perquè donen suport a la nostra lluita contra el terrorisme.

—En tenim moltes proves. Els nostres reporters van estar a Houla, on van fer una investigació en profunditat i van parlar amb supervivents i familiars de les víctimes. Experts de l'ONU també han arribat a la conclusió que els 108 habitants que van ser assassinats, entre ells 49 nens i 34 dones, van ser víctimes del vostre règim. Com podeu negar cap mena de

EL TEMPS

A l'esquerra, un soldat de l'Exèrcit Lliure Sirí en enfrontaments contra les forces d'Al-Assad, a Alep, l'agost passat. A la dreta, Dayr al-Zawr, destruïda

responsabilitat i culpar els suposats terroristes?

—Amb tot el respecte pels vostres reportes, nosaltres som el poble sirí. Vivim aquí i coneixem la realitat millor que els vostres reporters. Sabem el que és veritat i podem documentar-ho.

—Els culpables formen part de Xabiha, una milícia propera al vostre règim.

—Us seré franc, la vostra pregunta és plena d'errors. Tant se val, al cap i a la fi, una mentida és una mentida. El que dieu no és correcte.

—Així que negueu que la milícia Xabiha hi tingués res a veure?

—Què voleu dir amb “Xabiha”?

—Aquesta milícia, els “fantasmes”, pròxims al vostre règim.

—Aquest nom és turc. No hi ha res anomenat Xabiha a Síria. En moltes àrees remotes on l'exèrcit i la policia no poden rescatar i defensar la gent, els habitants han comprat armes i han creat les seves pròpies petites forces per defensar-se dels atacs dels rebels. Alguns d'ells han combatut amb l'exèrcit, és cert. Però no són milícies que s'hagin creat per donar suport al president. És el seu país, el volen defensar d'Al-Qaida.

—Així doncs, les massacres i el terror només són cosa de l'altre bàndol? Les vostres milícies, forces de seguretat i serveis secrets no hi tenen res a veure?

—No es pot ser tan categòric i parlar en termes tan absoluts: ells ho van fer tot i nosaltres res. La realitat no és ni blanca ni negra, hi ha matisos. Així que, si voleu parlar del nostre paper, si es parla de les decisions, defensem el nostre país. Els errors són a nivell individual, i, com a president, no en parlaré, perquè hi ha 23 milions de sirians. Cada país té criminals contra qui lluitar. N'hi ha a tot arreu, fins i tot al govern o a l'exèrcit, o fora del govern i l'exèrcit. Això és normal, però no en tenim prou informació. Em demaneu que generalitzi, però no es pot generalitzar.

—La legitimitat d'un president no es qüestió de frases i declaracions. Se us jutja pels vostres actes. A partir del desplegament d'armes químiques contra el vostre propi poble, heu perdut definitivament la legitimitat de mantenir el vostre càrrec.

—No vam fer servir armes químiques. Aquesta afirmació és errònia. És el retrat que voleu fer de mi, el d'un ho-

me que mata el seu propi poble. Qui no està contra mi? Hi ha els Estats Units, Occident, els països àrabs més rics i Turquia. Tot i això, i tot i matar el meu propi poble, encara em donen suport! Que sóc un superheroi? No. Aleshores, com pot ser que encara em mantingui al poder després de dos anys i mig? Perquè una gran part de la població siriana em dóna suport a mi, al govern i a l'estat. Que aquesta xifra és més o menys del 50 per cent? No dic que sigui la part més gran de la població, però una gran part vol dir que sóc un president legítim. Això és molt simple. I quin altre líder seria igualment legítim?

—El president Obama va dir que després de la investigació d'aquest crim per part de les Nacions Unides no hi havia “cap dubte” que el 21 d'agost el règim va utilitzar armes químiques en un atac en què van morir més de 1.000 persones.

—Un cop més, desafiament Obama que aportí una sola prova, només una. L'únic que té són mentides.

—Però les conclusions dels inspectors de l'ONU...

—Quines conclusions? Quan els inspectors van arribar a Síria, els vam de-

per la guerra. Segons Al-Assad, "no es pot ser categòric i dir ells ho van fer tot i nosaltres res".

manar que continuessin la investigació. Esperem saber qui és el responsable d'aquest acte.

—**D'acord amb la trajectòria dels coets, és possible calcular des d'on van ser disparats, és a dir, des de bases de la vostra Quarta Divisió.**

—Això no demostra res, perquè els terroristes poden estar a qualsevol lloc. Ara fins i tot n'hi ha a Damasc. Podrien fins i tot llançar un míssil des de prop de casa meva.

—**Però els vostres oponents no són capaços de disparar armes que contenen sarín. Això requereix un equip militar, entrenament i precisió.**

—Qui diu que no en són capaços? Durant els anys noranta, uns terroristes van fer servir gas sarín en un atac a Tòquio. En diuen *gas de cuina* perquè es pot fer a qualsevol lloc.

—**Però aquests dos atacs amb sarín no es poden comparar, són incomparables. Això va ser una acció militar.**

—Ningú pot dir amb certesa que es fessin servir coets, no n'hi ha cap prova. L'únic que sabem és que es va expulsar sarín. Potser va passar quan un dels nostres coets va impactar contra una de les posicions dels terroristes? O

potser van cometre un error mentre el manipulaven i va passar alguna cosa. Perquè tenen sarín, ja l'havien fet servir abans a Alep.

—**En total s'han detectat 14 casos en què s'han utilitzat armes químiques, però mai abans a una escala com la del 21 d'agost. Heu començat realment una investigació?**

—Tota investigació ha de partir de la identificació del nombre real de víctimes. Els rebels van dir que hi havia hagut 350 víctimes, els EUA que 1.200. Alguna cosa falla. També hi ha inconsistències en les fotos. Un dels nens morts es pot veure en dos llocs diferents en dues fotos. El que vull dir amb això és que cal verificar aquest cas d'una manera molt precisa, però encara no ho ha fet ningú. Nosaltres tampoc no ho podem fer perquè és una zona terrorista.

—**Tan a prop de la capital?**

—Són molt a prop de Damasc i molt a prop de les nostres casernes. Podrien matar els nostres soldats, i no ho poden permetre.

—**Creieu que podeu recuperar el terreny que heu perdut?**

—La nostra lluita no va de guanyar o perdre terreny. No som dos països en

què l'un ha ocupat una part de l'altre, tal com ha fet Israel amb els nostres alts del Golan. Es tracta de desfer-se dels terroristes. Si alliberem un tros d'aquesta terra, i això és el que està passant a moltes zones de Síria, no vol dir que estiguem guanyant, perquè els terroristes se'n van a un altre lloc i el destrueixen. Si el poble ens dóna suport, aleshores guanyarem.

—**Agències d'intel·ligència occidentals han intervingut trucades dels vostres agents en què demanen fer servir armes químiques.**

—Això és totalment fals. No vull que la nostra conversa es basi en aquestes acusacions.

—**Us molesta que des d'Occident la situació es percebi d'una altra manera?**

—La vostra regió sempre arriba tard a l'hora d'entendre la situació real. Quan parlàvem de protestes violentes, encara parlàveu de "manifestacions pacífiques". I quan vam començar a parlar dels extremistes, va començar a parlar d'"alguns" rebels. Quan va començar a parlar d'extremistes, nosaltres ja parlàvem d'Al-Qaida. Llavors es va començar a parlar d'"uns quants" terroristes en un moment en què ja estàvem parlant d'una majoria. Ara es comença a dir que és a parts iguals. Per descomptat, John Kerry encara és al passat, parla d'un 20 per cent.

—**Podria ser que dubtéssim de les vostres avaluacions de la situació perquè ens falta confiança en vós? Com expliqueu aquesta manca de confiança?**

—Em sembla que Occident confia més en Al-Qaida que en mi.

—**Això és absurd.**

—No, això és llibertat d'expressió. Aquesta és la meva opinió, us ho dic sincerament. Tot el que Occident ha fet els últims deu anys ha ajudat Al-Qaida. Potser no tenien aquesta intenció, però és el que ha passat al capdavant. Per això ara tenim Al-Qaida aquí, amb combatents de 80 països. Hem de fer front a desenes de milers de combatents. I amb això, estic parlant només d'estrangers.

—**Heu perdut molts soldats que deserten i s'uneixen a l'oposició. Voleu dir que es converteixen en partidaris d'Al-Qaida d'un dia a l'altre?**

—No, no he dit que tothom fos d'Al-

EL TEMPS

EL TEMPS

A l'esquerra, víctimes de les armes químiques

Qaida. He dit la majoria. La minoria està formada per desertors o criminals. Al començament de la crisi, uns 60.000 criminals sirians es passejaven lliurement fora de la presó. Només amb ells ja n'hi hauria prou per a crear un exèrcit. No us puc dir el nombre de persones que lluiten contra nosaltres, perquè la majoria d'ells arriben il·legalment a través de les fronteres. Vénen per anar-se'n al paradís en la seva gihad contra els ateu o els no musulmans. Fins i tot si n'elimines milers, encara n'arriben constantment de l'estranger.

—**I encara creieu que teniu l'oportunitat de guanyar aquesta guerra?**

—Fins i tot si no en tenim l'oportunitat, no tenim cap altra opció que no sigui lluitar i defensar el nostre país.

—**Tornem al tema de les armes químiques. Ens agradaria recordar-vos que sempre heu negat que en tinguéssiu. Però ara, després dels crims contra la humanitat del 21 d'agost i de l'amenaça d'un atac militar dels EUA, heu admès que sí que en teniu.**

—Mai no hem dit que no en tinguéssim.

—**Les armes químiques no són cap broma, però no hi ha res més que puguem fer.**

—En qualsevol cas, no hem mentit mai.

—**Hi ha proves que empreses alemanyes van lliurar productes químics a Síria que també es podrien fer servir en la fabricació d'armes químiques.**

Teniu més informació sobre aquest tema?

—No, no en sé res. No és assumpte meu. Però, en principi, no rebem ajuda de l'exterior quan es tracta de construir armes. Nosaltres no en necessitem, ja som experts en aquesta matèria.

—**Quantes tones de sarín o d'altres armes químiques teniu actualment a la vostra disposició?**

—Això és informació confidencial fins que la donem a l'Organització per a la Prohibició de les Armes Químiques (OPAQ).

—**Sabem que els serveis secrets occidentals creuen que en teniu unes mil tones.**

—Es tracta del concepte, no de les tones. Segons els nostres principis, tenim armes químiques, però creiem que l'Orient Mitjà hauria de ser una zona lliure d'armes de destrucció massiva.

—**És una qüestió de confiança. Si admeteu que teniu 45 dipòsits d'emmagatzematge d'armes químiques, com podem saber que això és cert?**

—El president no s'encarrega de les xifres, s'encarrega de la política. Som molt transparents. Els experts poden anar a tot arreu. Tindran totes les dades del nostre govern, i les verificaran sobre el terreny. Aleshores podran dir si som creïbles o no. No acceptem ni ens comprometem a cap acord només a mitges. Aquesta és la nostra història. No pagarem per la destrucció de les armes, però.

—**Se suposa que la comunitat internacional no ha de sospitar que tingueu dipòsits secrets?**

—Quan es tracta de relacions internacionals, no hi ha res anomenat confiança. Ells no han de confiar en mi personalment. El que compta és que les institucions treballin juntes, el meu govern i l'OPAQ, i si tinc la confiança del poble sirianès. No hi sóc per a Occident. Hi sóc per als sirians.

—**No necessiteu Occident?**

—És clar que sí, però no en lloc dels sirians, i no en lloc dels nostres amics de veritat, com els russos. Els russos entenen la nostra realitat molt millor. No els lloco perquè faci anys que tenim bones relacions, ells són més independents que Europa, que està massa orientada cap a la política dels EUA.

—**Als russos només els preocupen els seus interessos estratègics.**

a Ghuta, districte de Damasc. A dalt, els presidents dels EUA i Rússia, Barack Obama, i Vladimir Putin. Al-Assad diu que Obama és un "mentider".

—D'això en podeu parlar amb el president Vladímir Putin. Però deixeu-me que us digui que alguns europeus ens han dit a través de diversos canals que confien en la nostra posició i en la nostra anàlisi però no ho poden dir en veu alta.

—Això també s'aplica a la vostra interpretació de l'atac amb armes químiques?

—Les mentides d'Obama ni tan sols van poder convèncer el poble nord-americà. Segons una enquesta, el 51 per cent estava en contra d'un atac militar contra Síria. El Parlament britànic també s'hi oposava. El Parlament francès va tenir un gran debat sobre el tema. A Europa hi havia un ambient de rebuig contra aquest tipus d'atac. Per què? Perquè la majoria no es va creure la història.

—Algun dels contactes europeus que encara manteniu és alemany?

—Tenim relació amb algunes institucions, i recentment hem fet servir canals

que abans no existien. Intercanviem informació, però no es pot dir que hi tinguem relacions polítiques.

—Alemanya té un paper especial per a vos?

—Quan penso en Europa, em demano qui s'acosta més a la realitat de la meua regió. Qualsevol posició europea encara és lluny de la nostra realitat. Però Alemanya i Àustria tenen la posició més objectiva i més pròxima a la realitat. La posició alemanya és la més pròxima.

—Alemanya podria assumir el paper d'intermediària?

—Per descomptat, m'agradaria veure enviats d'Alemanya a Síria que veiessin i analitzessin la realitat. Venir aquí no vol dir que doneu suport al govern. Però si veniu, podeu fer, podeu parlar, podeu discutir, podeu convèncer. Si creieu que ens heu d'aïllar, només acabeu aïllant-vos a vosaltres mateixos. També hi ha en joc els vostres interessos: de debò

voleu uns veïns plens d'Al-Qaida? Per què doneu suport a la inestabilitat? Després de dos anys i mig, hauríeu de reconsiderar la vostra política.

—Si tenim en compte els disturbis al vostre país, fins a quin punt teniu el vostre arsenal d'armes químiques sota control?

—Sota control total, és clar. Perquè, deixeu-me que us digui que als dipòsits, el material que qualsevol exèrcit podria fer servir no està activat. Ningú no el pot fer servir abans d'activar-lo.

—Això també s'aplica als dipòsits d'armes biològiques que també teniu?

—Això és informació secreta. No parlem mai sobre informació secreta militar, però això no s'ha d'interpretar com la confirmació que sí que en tenim.

—Enteneu que la comunitat internacional tingui por que aquestes

armes de destrucció massiva caiguin en mans de terroristes?

—La situació no és tan dolenta com sembla als mitjans de comunicació i a Occident. No hi ha cap necessitat de preocupar-se en excés.

—D'acord amb la nostra informació, l'oposició armada controla almenys el 40 per cent del país, i algunes estimacions eleven aquesta xifra fins a més de dues terceres parts del país.

—Aquestes xifres són exagerades. El seixanta per cent de Síria és desert. Qui hi ha al desert? Ningú. A la resta del país no controlen totalment ni una sola zona.

—Això no és cert en el cas de la zona de la frontera amb Turquia.

—Són a la frontera del nord d'Alep amb Turquia, però només en aquella part, i no totalment. Tenen algunes regions, però només són punts concrets. No parlem d'un front. De vegades estan aïllats en zones on no pot accedir l'exèrcit. Però no es tracta de percentatges. La solidaritat de la població és molt més important per a nosaltres. I creix cada vegada més perquè molts no volen que els terroristes continuïn destruint el país.

—La brutalitat del conflicte ha convertit una quarta part de la població, vora sis milions de persones, en refugiats.

—No tenim una xifra precisa. Fins i tot parlar de quatre milions podria ser exagerat perquè molts sirians es van traslladar dins de Síria a una altra casa o a cases de familiars sense registrar-se.

—Sembla que parleu d'un augment d'impostos i no d'una catàstrofe humanitària.

—De fet, no. A Occident, quan parleu sobre les xifres, en parleu com de fulls de càlcul. Tant si són un milió com cinc milions, en fareu el mateix. Potser hi ha 70.000 víctimes, 80.000, 90.000 o 100.000, és com una subhasta. No és una subhasta, és una tragèdia. Ja sigui 1.000 o 10.000, és el mateix.

—El flux de refugiats té un motiu: vós i el vostre règim.

—Perdó, és una pregunta o una afirmació? Si és una afirmació, no és correcta. Si és una pregunta, el primer que ens hem de demanar és: per què marxa la gent? No hi ha un sol motiu, n'hi ha uns quants. Un d'ells és que molta gent

va abandonar les seves cases a causa de l'amenaça dels terroristes.

—Ningú no fuig dels vostres soldats i les vostres forces de seguretat?

—L'exèrcit representa Síria, si no fos així no existiria, perquè faria molt de temps que estaria dividit. No és una amenaça per a ningú. Pel que fa als refugiats, cal que ens fem preguntes sobre els altres governs, especialment sobre el govern turc. Per què li interessa que la xifra sigui elevada? Sabeu per què? Li interessa fer-los servir com a carta humanitària a les Nacions Unides. D'altres països els utilitzen per aconseguir diners per a ells mateixos, no per als refugiats. Així que hi ha corrupció, interessos i algunes persones que podrien haver fugit perquè tenen por del govern, però no tenim res en contra d'ells. I les últimes dues setmanes, més de 100.000 persones o fins i tot 150.000, segons l'estimació, han tornat a Síria. Així que recentment aquest flux s'ha invertit.

—Com vau convèncer la gent perquè tornés?

—Hem treballat de valent per fer-los tornar. Estem compromesos amb tothom per fer disminuir els seus temors. Si no has violat la llei, no tenim cap problema amb tu. Si estàs en contra del govern, vine a oposar-t'hi a Síria. No hi tenim res en contra. Això va ser un gran èxit.

—Des d'un punt de vista militar, però, no heu tingut cap èxit. La presa d'Alep que vau prometre no ha arribat a passar. Maalula continua sent un problema important, i fins i tot hi ha combats als afores de Damasc. Hem sentit granades de camí al vostre palau.

—Quan tens aquest tipus de crisi, no es pot dir que siguis tan fort com abans. Els danys són massa massius. Per a ser realistes, necessitarem temps abans de poder resoldre aquest problema. No tenim cap més opció que creure en la victòria.

—Com podeu estar tan segur de la vostra victòria si necessiteu ajuda de Hizbul·là?

—El Líban és un país petit amb una població de 4 milions. Només a Damasc ja hi ha 5 milions de persones. Síria és massa gran per a Hizbul·là, fins i tot si enviessin tots els seus soldats. Lluitem amb ells a la frontera amb el Líban contra els terroristes que van atacar els seus

Al-Assad: "Gran part de la població siriana em

partidaris, hi hem cooperat i els resultats van ser positius.

—Així que us en podríeu sortir sense l'ajuda de Hizbul·là?

—No he dit això. Parlo de la percepció d'Occident i dels mitjans que Hizbul·là lluita perquè l'exèrcit sirianès no pot lluitar. Fins i tot si volguéssiu que això fos veritat seria impossible, perquè la proporció no es correspon.

—Hizbul·là són dels pocs que encara us donen suport. Sembla que el president rus a poc a poc perd la paciència amb vós. I podria ser que el nou president de l'Iran, Hassan Rouhani, considerés que un acostament amb els EUA és més important que la vostra supervivència.

—Putin ens dóna més suport que mai. Ho demostren els tres vetos de Rússia en contra de sancions al Consell de Seguretat de l'ONU.

—Però va votar a favor d'una resolució per destruir les vostres armes químiques.

—És una bona resolució.

dóna suport a mi, al govern i a l'estat (...) No dic que sigui la part més gran de la població”.

—Perquè va evitar un atac aeri dels EUA?

—No hi ha ni un sol punt de la resolució que vagi en contra dels nostres interessos. Els russos entenen molt bé el que fem aquí, perquè han patit atacs dels terroristes txetxens i saben què és el terrorisme.

—Això vol dir que confieu que Moscou us lliurará el sistema de defensa aèria S-300 que fa mesos que espereu?

—Ha dit molt clarament en diverses ocasions que continuarà donant suport a Síria, i que està compromès amb el contracte, no només en el cas de la defensa aèria, sinó en el de tot tipus d'armament.

—La comunitat internacional farà tot el que pugui per evitar que aconseguís més armes.

—Per quin motiu? No hi té cap dret. Som un estat, i tenim el dret de defensar-nos. No ocupem terres dels altres. Per què la comunitat internacional no s'oposa a Israel quan compra arma-

ment? Alemanya va enviar tres submarins a Israel, i estan ocupant la nostra terra. No confiem en Occident per culpa de la seva doble moral.

—Encara que Putin us proporcioni el nou sistema de defensa aèria, no us fa por que Israel el bombardegi?

—No es pot tenir por. En una situació de guerra, no fas res per por. T'has d'enfortir i no deixar que l'enemic destrueixi les teves armes o que guanyi.

—I si ho intenten?

—Quan passi, podrem parlar-ne.

—Abans semblàveu més segur que ara quan es tracta d'Israel.

—No, sempre hem dit que en aquesta regió cal pau i estabilitat. Fins i tot si es volen prendre represàlies, ens hem de demanar: quin seria el resultat? Ara que lluitem contra Al-Qaida hem d'anar alerta de no començar una nova guerra.

—En quin moment podreu dir que heu vençut Al-Qaida?

—La victòria és l'estabilitat. La primera fase és desfer-se dels terroristes. La segona, que és més difícil i perillosa,

és eliminar la seva ideologia, que s'ha infiltrat en algunes parts de Síria. No pot ser que un nen de 8 anys intenti decapitar algú, com va passar al nord. O que els nens vegin decapitacions amb alegria, feliços com si estiguessin veient un partit de futbol, per exemple. Si no ens ocupem d'aquest problema, que és més perillós que els mateixos terroristes, haurem de fer front a un futur descoratjador.

—Un escenari com aquest no semblaria tan estrany a Somàlia. Però a Síria?

—La brutalitat que es viu a Síria és increïble. Van degollar un bisbe cristià tallant-li la gola amb un ganivet.

—Encara creieu que podeu tornar Síria a l'estat d'abans de la guerra?

—En termes d'estabilitat, per descomptat. Si aturem els milers de milions de dòlars en suport als terroristes per part d'Àrabia Saudita i Qatar, i el suport logístic de Turquia, podríem resoldre aquest problema en pocs mesos.

—Encara és possible trobar una solució a través de negociacions?

—Amb els militants? No. La definició d'oposició política no inclou un exèrcit. Negociarem amb qui vulgui abandonar les armes i tornar a la normalitat. Ja que abans hem parlat de desertors, m'agradaria assenyalar que també passa a l'altre bàndol. Persones que abans eren rebels ara lluiten amb l'exèrcit.

—La comunitat internacional us acusa de l'escalada del conflicte, el final del qual encara no és clar. Com podeu viure amb aquesta culpa?

—No es tracta de mi, sinó de Síria. La situació a Síria m'amoïna i m'entristeix; la meua preocupació és aquesta. No estic preocupat per mi mateix.

—La vostra dona i els vostres tres fills us donen suport?

—És clar, no han abandonat Damasc en cap moment.

—Us fa por que us poguéssiu passar res semblant al que li va passar al president romanès Ceausescu? Després d'un breu judici, els seus propis soldats el van executar.

—Si tingués por, me n'hauria anat de Síria fa molt de temps.

*Klaus Brinkbäumer
Dieter Bednarz*

© DER SPIEGEL

Traducció de Paula Arnas Antolín